

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BACĂU
SECȚIA PENALĂ, CAUZE MINORI SI FAMILIE

DECIZIE Nr. 158

Ședința publică de la 16 Decembrie 2008

Completul compus din:

PRESEDINTE Dumitru Pocovnicu

Judecător Valerica Niculina Grosu

*

Grefier Adriana Șerban

***

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Bacău - legal
reprezentat de PROCUROR - GELU MORARU

La ordine a venit pronunțarea privind apelurile penale declarate de
PARCHETUL DE PE LÂNGĂ TRIBUNALUL BACĂU și inculpatul ȚIGARET
NICOLAE, împotriva sentinței penale nr.359/D din 2 iulie 2008, pronunțată de
Tribunalul Bacău în dosarul nr.29/110/2005.

Dezbaterile în cauza de față s-au desfășurat în ședința publică din 9.12.2008,
fiind consemnate în încheierea de ședință din acea zi, care face parte integrantă din
prezenta hotărâre.

CURTEA

- deliberând -

Asupra apelurilor penale de față, constată următoarele:

Prin sentința penală nr.359/D din data de 02.07.2008, pronunțată de
Tribunalul Bacău, în baza art.334 Cod procedură penală, s-a respins cererea de
schimbare a încadrării juridice a faptelor deduse judecății formulată de inculpat din
art.174 alin.1 -175 lit. i Cod penal, art. 20 Cod penal, raportat la art.174 - 175 lit. i
Cod penal, cu referire la art.176 lit. b Cod penal, art. 81 din O.U.G. 195/2002, cu
aplicarea art. 33 lit. a și b Cod penal, în art. 174 alin. 1 -175 lit. i Cod penal, art. 20
Cod penal, raportat la art. 174 - 175 lit. i Cod penal și art. 81 din O.U.G. 195/2002.

În baza art.11 pct.2 lit. a Cod procedură penală, raportat la art.10 lit. c Cod
procedură penală, s-a dispus achitarea inculpatului ȚIGARET NICOLAE, fiul
lui . . . . . născut la 25.11.1977 în localitatea . . . . . , județul . . . . . ,
C . . . . . , studii superioare, domiciliat în București, ... , str.
. . . . . , fără antecedente penale, pentru
săvârșirea următoarelor infracțiuni: omor calificat, prevăzută de art. 174 alin. 1 -
175 lit. i Cod penal, tentativă la omor deosebit de grav, prevăzută de art. 20 Cod
penal, raportat la art.174 - 175 lit. i Cod penal, cu referire la art. 176 lit. b Cod penal
și părăsirea locului accidentului prevăzută de art. 81 din O.U.G. 195/2002 (actual art.

89 alin.1 din O.U.G. 195/2002, modificată prin O.U.G. 69/2007), întrucât faptele nu au fost săvârșite de inculpat.

În baza art.346 alin .3 Cod procedură penală nu au fost acordate despăgubiri civile părților civile Lăcătușu Gheorghită, Spitalul Municipal Moinești și Serviciul de Ambulanță al Județului Bacău.

S-a luat act că părțile vătămate Macadan Raluca, Costache Eduard și nu s-au constituit părți civile.

În baza art. 350 alin.1 Cod procedură penală, s-a dispus revocarea măsurii obligării de a nu părăsi țara.

S-a luat act că inculpatul a fost asistat de apărător ales.

În baza art.192 alin. 3 Cod procedură penală cheltuielile judiciare au fost lăsate în sarcina statului.

Pentru a pronunța această hotărâre, instanța de fond a reținut următoarele:

Prin rechizitoriul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău nr.40/P/2004 din 21 februarie 2005 s-a dispus trimiterea în judecată în stare de arest a inculpatului ȚIGARET NICOLAE pentru săvârșirea infracțiunilor de omor calificat, tentativă la omor deosebit de grav și părăsirea locului accidentului, prevăzută de art.174 alin.1 -175 lit. i Cod penal, art.20 Cod penal, raportat la art.174 -175 lit. i, cu referire la art. 176 lit. b Cod penal, cu aplic, art. 33 lit. b Cod penal, art. 81 din O.U.G. nr.195/2002, cu aplicarea art.33 lit.a Cod penal.

În rechizitoriu se susține următoarele:

Din luna septembrie 2002 victima Lăcătușu Octavian a fost prieten cu partea vătămată Macadan Raluca (a se vedea declarația părții vătămate fl.31).

Începând cu luna iunie 2003 victima Lăcătușu Octavian a mers la lucru în Italia.

Jechilă Adrian Nicolae a locuit în localitatea Zemeș, județul Bacău.

În luna mai 2003 acesta s-a împrietenit cu numita Zârnea Andreea din localitatea Zemeș. La mijlocul lunii iunie 2003, Zârnea Andreea a fost chemată de Jechilă Adrian Nicolae în București și a locuit în apartamentul cu nr. 38 din blocul 31, str. Șoseaua Ștefan cel Mare, sector 2, aparținând inculpatului Țigaret Nicolae. Acesta din urmă și Jechilă Adrian Nicolae erau prieteni.

Zârnea Andreea a intervenit pe lângă Macadan Raluca, pe care o cunoștea și a chemat-o și pe aceasta în București. Partea vătămată Macadan Raluca și inculpatul Țigaret Nicolae au locuit împreună în apartamentul aparținând acestuia din urmă. În vara anului 2003 aceștia, împreună cu alți tineri, au fost pe litoralul Mării Negre.

La mijlocul lunii august 2003 Macadan Raluca a fost sunată de victima Lăcătușu Octavian, fostul ei prieten și a rugat-o să revină în localitatea Zemeș. Macadan Raluca și Zârnea Andreea, fără a încunoștiința pe inculpatul Țigaret Nicolae, respectiv pe Jechilă Adrian Nicolae, au părăsit municipiul București și au venit în localitatea Zemeș. Victima Lăcătușu Octavian și partea vătămată Macadan Raluca au reluat relațiile de prietenie. Victima Lăcătușu Octavian a aflat despre relațiile părții vătămate Macadan Raluca cu inculpatul Țigaret Nicolae. Datorită acestui fapt între victimă și partea vătămată Macadan Raluca au avut loc discuții contradictorii. Lăcătușu Octavian, la data de 10.10.2003 s-a interesat de aceste relații

la locuința numitei Zârnea Andreea, ocazie cu care a lovit-o. Zârnea Andreea, se pare că, (a se vedea declarația numitei Macadan Raluca - fl.31-32) l-a anunțat de acest fapt pe Jechilă Adrian Nicolae.

La data 4.10.2003 inculpatul Țigaret Nicolae, împreună cu Jechilă Adrian Nicolae, Jechilă Adina, sora acestuia și cetățeanul italian Vasco Vanelli s-au deplasat cu autoturismul BMW, de culoare roșie, cu număr de înmatriculare B-77-TWN din București, în orașul Piatra Neamț și apoi în localitatea Zemeș.

În localitatea Zemeș se afla și partea vătămată Costache Eduard din localitatea Florești, județul Prahova, care, împreună cu concubina sa Arsănescu Cristina, venise la locuința numitei Băluță Nuțica, bunica concubinei sale. Partea vătămată Costache Eduard se împrietenise cu victima Lăcătușu Octavian.

La data de 12.10.2003, în jurul orei 12,00, partea vătămată Costache Eduard s-a întâlnit cu victima Lăcătușu Octavian (fl. 48) și l-a ajutat să repare autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA, pe care acesta din urmă îl cumpărase, fără a fi înmatriculat pe numele său.

În jurul orei 19,30, partea vătămată Costache Eduard și victima Lăcătușu Octavian s-au întâlnit și s-au înțeles să meargă la locuința părții vătămate Macadan Raluca din localitatea Zemeș.

Inculpatul Țigaret Nicolae a venit cu autoturismul marca BMW cu număr de înmatriculare B-77-TWN în fața blocului nr. 7 din localitatea Zemeș, unde locuia Macadan Raluca.

În acest timp a venit cu autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA, victima Lăcătușu Octavian, care era însoțit de Costache Eduard. Macadan Raluca s-a urcat în autoturismul victimei Lăcătușu Octavian. Inculpatul Țigaret Nicolae, cu autoturismul său, a blocat drumul, intenționând să nu lase pe victima Lăcătușu Octavian să plece.

Inculpatul Țigaret Nicolae și victima Lăcătușu Octavian s-au amenințat reciproc. Victima Lăcătușu Octavian cu autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA a intenționat să se deplaseze spre orașul Moinești. În autoturism se afla, pe scaunul din dreapta față, partea vătămată Costache Eduard, iar pe bancheta din spate, partea vătămată Macadan Raluca. Inculpatul Țigaret Nicolae i-a urmărit cu autoturismul său.

Inculpatul Țigaret Nicolae a încercat să lovească intenționat, cu autoturismul său, Dacia 1310 BG-02-GZA, condusă de către victima Lăcătușu Octavian.

În momentul în care a ajuns în apropierea blocului, la parterul căruia se află farmacia și dispensarul uman din localitatea Zemeș, inculpatul Țigaret Nicolae a încercat să lovească autoturismul condus de victimă. Aceasta a fost atenționată de către Macadan Raluca și a virat, pe o stradă laterală, mărginită de blocul în care se afla farmacia, dispensarul uman din Zemeș și Barul „Dragotex” S.R.L.

În actul de sesizare al instanței se reține că intenția inculpatului de a încerca să lovească autoturismul condus de victimă rezultă din următoarele mijloace de probă: declarațiile numitei Macadan Raluca (fl.31-32, 51-54), declarațiile părții vătămate Costache Eduard (fl.48-50), procesul verbal de reconstituire, prin care Macadan Raluca indică traseul pe care s-a deplasat autoturismul condus de victimă

și locul unde inculpatul Țigaret Nicolae a încercat, intenționat, să lovească autoturismul condus de victimă (fl. 106-109), declarația martorului Spataru Mihai (fl.60-61) și procesul verbal de reconstituire (fl. 98-100), din care rezultă că autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA a ieșit de pe strada laterală menționată, martorul declară că a cunoscut autoturismul și pe victima Lăcătușu Octavian.

Inculpatul Țigaret Nicolae s-a deplasat la locuința bunicii numitului Jechilă Adrian, la o distanță de 200-250 metri de locul unde a încercat intenționat să lovească autoturismul condus de victimă (a se vedea declarația inculpatului Țigaret Nicolae - fl. 82) și l-a luat în autoturism pe Jechilă Adrian Nicolae.

Inculpatul Țigaret Nicolae a continuat să urmărească, cu autoturismul său, pe cel condus de victima Lăcătușu Octavian.

Martorul Spataru Mihai (fl.60-61) confirmă că o persoană din autoturismul BMW de culoare roșie, s-a interesat dacă a trecut prin acel loc autoturismul BG-02-GZA, condus de victima Lăcătușu Octavian.

Partea vătămată Macadan Raluca precizează că, pe strada laterală pe care a intrat după ce inculpatul a încercat să lovească cu autoturismul, au staționat circa 5-10 minute (fl. 106-109). În această perioadă de timp inculpatul Țigaret Nicolae a avut suficient timp să se deplaseze la locuința bunicii lui Jechilă Adrian, situată la o distanță de cel mult 250 de metri, pentru a-l lua pe acesta din urmă.

Martorul Zota Costel a văzut că, în apropierea podului denumit „Pietrosu”, ce traversează Tazlăul Sărat din localitatea Zemeș, autoturismul marca BMW urmărea cu viteză mare autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA, condus de către victima Lăcătușu Octavian. Martorul Zota Costel cunoștea ambele autoturisme. Acesta se afla la o distanță relativ mică de locul unde s-a produs accidentul și precizează că, imediat după producerea acestuia a mers la locul unde s-a produs; martorul relatează aspecte privind producerea accidentului (fl.92-96, 122-124). Declarația martorului a fost înregistrată și pe casetă video.

Inculpatul Țigaret Nicolae a lovit intenționat autoturismul condus de victima Lăcătușu Octavian, urmărind să-i ucidă pe acesta și pe părțile vătămăte Costache Eduard și Macadan Raluca, aflate în autoturism sau acceptând această posibilitate.

În momentul în care se afla pe drumul județean 117 în sensul de deplasare Zemeș - Moinești, în apropiere de podul denumit „Pietrosu”, victima Lăcătușu Octavian conducea autoturismul cu o viteză de 90 - 100km/h. Drumul județean DJ 117, în zona respectivă este format din următoarele tronsoane curbă la stânga, un tronson drept cu o lungime de aproximativ 200 de metri, curbă la dreapta cu o lungime de 400 metri și apoi podul de peste râul Tazlău, cu lungime totală de 43,20 metri. Partea vătămată Macadan Raluca a văzut că din spate se deplasa cu viteză autoturismul BMW condus de inculpatul Țigaret Nicolae și a atenționat victima, că intenționează să-l lovească. Potrivit raportului de expertiză tehnică efectuat de expertul tehnic auto Conferențiar dr. ing. Constantin Neagu inculpatul Țigaret Nicolae conducea autoturismul cu o viteză de 115 km/h (fl. 13). Inculpatul a lovit în partea dreaptă spate și lateral dreapta spate autoturismul Dacia 1310 BG-02-GZA, condus de victima Lăcătușu Octavian. Intuind posibilitatea de a părăsi

suprafața carosabilă de a lovi capului podului sau balustrada din stânga, Lăcătușu Octavian a încercat o manevră de regresare, prin viraj de dreapta, a autoturismului. manevra de redresare spre dreapta cu reducerea vitezei, prin frânare energetică, nu a reușit, și ca urmare, autoturismul s-a ciocnit cu partea dreaptă față de balustrada podului și a căzut în gol de la o înălțime de 6 metri, cu răsucire în aer, la un unghi final de 180 de metri. La fața locului, după producerea accidentului, au venit martorii Hobincu Dan Ion fl. 52), Nedelcu Mihai Cristian (fi. 65-66) care au ajutat cu alte persoane să iasă din autoturism părțile vătămate Macadan Raluca, Costache Eduard și pe victima Lăcătușu Octavian.

Parchetul susține în actul de sesizare că faptul că inculpatul a intrat în coliziune în mod intenționat cu autoturismul condus de victimă rezultă din următoarele mijloace de probă: declarațiile părților vătămate Macadan Raluca și Costache Eduard-fl.31, 33, 41-54, care confirmă că, inculpatul, după ce anterior a încercat să ască intenționat cu autoturismul său pe cel condus de victima Lăcătușu Octavian, în momentul în care se afla pe podul denumit „roșu” a intrat în coliziune intenționată, lovind partea dreaptă spate și al dreapta spate a autoturismului Dacia 1310 BG-02-GZA, condus de victima Lăcătușu Octavian.

Declarațiile părților vătămate sunt confirmate de rapoartele de expertiză efectuată în cauza.

Potrivit raportului de expertiză criminalistică nr.104 din 2004 al Institutului Național de Expertize Criminalistice Laboratorul Interjudețean Iași, pe caroseria autoturismului Dacia 1310 înmatriculat cu nr. BG-02-GZA, s-au identificat urme specifice tamponare, în partea dreaptă spate. Aceste urme constau în deformarea spoilerului spate în partea dreaptă sus, cu lipsă de material și deformarea prin comprimare a ultimei clame de fixare a acestuia pe suportul metalic.

De asemenea, cu ocazia examinării autoturismului BMW cu număr de înmatriculare B-77-TWN, s-a constatat o urmă dinamică de frecare care ar fi putut fi creată în urma unui contact fizic cu un alt autovehicul (fl. 126-142).

Prin raportul de expertiză tehnică efectuat de expertul tehnic auto Conferențiar dr. inginer Constantin Neagu, se stabilește existența unor avarii la autoturismul Dacia 1310 cu număr de înmatriculare BG-02-GZA care sunt rezultatul impactului cu un alt autovehicul, cu balustrada podului din beton armat.

Avariile produse la impactul cu un alt autovehicul sunt următoarele: deformarea armăturii metalice a spoilerului spate (figura 8 - pag. 116, fig. 9, 10, 11 - pag. 117, fig. 9 - pag. 133), deformarea clemei de prindere, din extrema dreaptă de pe armătura metalică a spoilerului spate (fig. 16, 17 - pag. 119; fig. 13. pag. 135 - dosar penal), distrugerea spoilerului spate din partea dreaptă (fig. 3 - pag.115; fig.4 - pag. 130; fig.8 - pag.132; fig. 16-17 - pag. 137 - dosar penal), distrugerea părții laterale a spoilerului spate în trei fragmente și lipsa porțiunii superioare (fig. 10 - expertiză tehnică; fig. 7 - pag. 116; fig.8 - pag. 132; fig. 18 - pag. 138 - dosar penal), deformarea panoului spate, în partea dreaptă cu înfundarea acestuia pe o adâncime de 2,2 cm (fig.5,6,7 - expertiză tehnică;

fig.13,14-pag. 118; fig. 15 - pag. 119; fig. 11 - pag. 134; fig.14 - pag. 135 - dosar penal), deformarea aripei spate dreapta, prin înfundare pe o zonă eliptică cu dimensiunile 20 x 15 cm și o adâncime de 0,3 cm, la nivelul porțiunii lipsă din partea laterală dreapta a spoilerului spate (fig.8,9,11,12,13,14, 15, 16 - expertiza tehnică; fig.4 - pag.115; fig.6- pag. 116; fig.8-pag. 132 - dosar penal), aripa spate dreapta, deasupra nervurii acesteia, se observă și o serie de zgârieturi sub forma a trei linii perfect paralele, cu lungimea de 50 cm (fig. 8,9,11,12,13 - expertiză tehnică).

Prin această expertiză s-au stabilit și avariile autoturismului „Dacia 1310” produse la impactul cu balustrada din beton armat, din tea dreaptă a podului, pe sensul Zemeș-Moinești.

Au fost stabilite vitezele de deplasare ale autoturismelor înainte de lovirea intenționată din partea inculpatului, respectiv a autoturismului ia 1310 BG-02-GZA condus de victima Lăcătușu Octavian de 90-100 h, iar a autoturismului BMW B-77-TWN, condus de inculpatul Tigaret Nicolae de 115 km/h.

S-a stabilit dinamica producerii accidentului, confirmându-se că: la deplasarea pe drumul județean DJ 117 cu carosabilul umed, autoturismul Dacia 1310 cu număr BG-02-GZA, a fost tamponat de un alt autovehicul, în partea dreaptă spate și lateral dreapta spate și împins spre partea stângă a sensului de deplasare Zemeș Moinești. Conducătorul autoturismului a încercat manevra de redresare prin viraj dreapta cu frânare energetică, dar datorită vitezei de deplasare mari și carosabilului umed, această manevră nu a fost eficientă.

Autoturismul s-a ciocnit cu balustrada din partea dreaptă a podului pe o lungime de 0,65 metri,, a trecut prin degajarea de 8,10 metri din această balustradă, a căzut în gol de la înălțimea de circa 6 metri și în cădere s-a răsucit căzând pe cupolă în zona cu pietriș din albia râului.

La contactul dur cu suprafața albiei râului, s-a produs rănirea gravă a celor trei persoane din mașină, urmată de decesul conducătorului auto Lăcătușu Octavian.

Dinamica producerii accidentului confirmă unele aspecte relatate de către martori în declarațiile date.

A fost stabilită traiectoria autoturismului Dacia 1310 cu număr de înmatriculare BG-02-GZA în ipoteza tamponării acestuia de un alt autovehicul fiind conformă cu dinamica producerii accidentului în cauză.

S-a stabilit că conducătorul auto, respectiv victima Lăcătușu Octavian a încercat să reducă viteza - prin frânare energetică pe zona podului - concomitent cu mișcarea de redresare pre dreapta, ținându-se seama de valoarea vitezei de impact între partea frontală a autoturismului și balustrada podului (fl. 11 - raport de expertiză tehnică). Rezultatul a fost pozitiv, stabilindu-se că, viteza de ciocnire dintre partea frontală a autoturismului Dacia și balustrada din dreapta a podului a fost de 31,88

km/h, insuficientă pentru a preîntâmpina cădea acestuia în albia râului și rănirea gravă a celor trei persoane.

Urmare a accidentului, victima Lăcătușu Octavian a decedat, înainte de a fi scos din autoturism.

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr.116/C/2203 a C.M.L. Moinești, avizat de S.M.L. Bacău, moartea lui Lăcătușu Octavian a fost violentă, datorându-se stopului cardio-respirator survenit unui politraumatism etc, leziunile fiind grave, sigur și direct mortale; în momentul decesului alcoolemia a fost absentă, (fl.24-27).

Potrivit raportului de constatare medico-legală nr.672/OF/2003 al C.M.L. Moinești, partea vătămată Costache Eduard a prezentat disjunție sterno-claviculară și fractură stiloidă cubitus, leziuni ce au putut fi produse în cadrul unui traumatism prin accident de circulație, leziuni ce au necesitat 30 - 35 zile îngrijiri medicale.

În conformitate cu certificatul medico-legal nr.619/E/2003 al C.M.L. Moinești, s-a stabilit că Macadan Raluca a prezentat un politraumatism obiectivat prin fractură de claviculă, pneumotorax drept posttraumatic etc, leziuni ce au necesitat 35-40 zile de îngrijiri medicale pentru vindecare.

Din coroborarea materialului probator existent la dosar instanța reține că în cauza nu sunt suficiente probe care să ateste, dincolo de orice dubiu, vinovăția inculpatului din considerentele care se vor înfățișa în continuare.

Mai întâi, inculpatul și-a susținut în mod constant, încă de la primele declarații, nevinovăția, arătând că în data de 12.10.2003 s-a întâlnit cu Macadan Raluca în fața blocului acesteia, unde se afla și victima Lăcătuș Octavian, că între ei a avut loc o altercație, că acesta l-a amenințat, după care victima împreună cu partea vătămată Macadan au plecat. Inculpatul a plecat și el, având același drum, a mers în spatele Daciei conduse de victimă. În fața complexului Zemeș a vrut să-i depășească, dar Dacia a frânat brusc și a virat stânga, inculpatul a reușit să evite impactul, depășind prin dreapta. Apoi, inculpatul a mers la numita Oprea Oana, a luat-o și au mers împreună la bunica martorului Jechilă Adrian, cu care inculpatul s-a întors la Complexul Zemeș pentru a o căuta pe victimă. Întrucât nu l-au găsit au plecat, în același scop la bunica părții vătămate Macadan.

Nefiind de găsit nici acolo, cei doi au mers la domiciliul martorei Oprea Oana unde au ajuns în jurul orei 19. 30 și au parcat mașina în curte.

Inculpatul a arătat că, aflând că victima se îndrepta spre Moinești, a lut-o în acel sens, dar nu a ajuns la podul pe care a avut loc accidentul aflat la ieșirea din localitatea Modârzău, întrucât s-a întors din drum la intrarea în localitate. A mai arătat că, anterior datei de 12.10.2003 autoturismul său, prezenta avarii – lampa spate stânga spartă, oglinda stângă spartă și bandoul de cauciuc zgâriat în partea dreaptă spate.

Versiunea inculpatului este confirmată de declarația martorei Oprea Oana, care arată că inculpatul însoțit de vărul său, martorul Jechilă Adrian, au venit la domiciliul său în jurul orelor 20, au parcat mașina în curte, iar pe la orele 21 au plecat pe jos spre locuința lui Jechilă. Mașina a rămas în curtea martorei, care declară că, în acea împrejurare nu a văzut ca acesta să prezinte avarii de vreun fel.

La rândul său, martorul Jechilă Adrian declară că se afla la familia Burducea, când inculpatul a venit și i-a relatat că a fost agresat de niște localnici, la Complexul Zemeș au aflat de la martorul Spătaru că mașina condusă de victima Lăcătușu Octavian a luat-o înspre Moinești. Au mers mai întâi pe la bunica Ralucăi Macadan, dar, întrucât victima nu se afla acolo și-au continuat drumul până la Modârzău, unde în zona clubului s-au întors.

Partea vătămată Costache Eduard, care și-a menținut declarațiile pe parcursul procesului penal, a arătat în a doua declarație de la urmărirea penală (fl. 48-49 dos. urm. pen.) că în dreptul Farmaciei Zemeș inculpatul a vrut să-i lovească din spate, fiind avertizați de Macadan Raluca în acest sens, victima reușind să vireze pe o stradă laterală, unde s-au oprit. Inculpatul a coborât, s-a uitat în direcția lor și a plecat în direcția Moinești. Victima Lăcătușu Octavian a revenit în șoseaua principală îndreptându-se spre Moinești. La podul de pe Modârzău au văzut venind din spate cu viteză mare o mașină, victima a accelerat. Partea vătămată Costache Eduard a recunoscut mașina inculpatului, și, după ce au făcut curba să intre pe pod Macadan a avertizat că îi va lovi, moment în care BMW-ul a lovit Dacia cu partea stângă față în partea dreapta spate a Daciei, moment în care victima a pierdut controlul asupra volanului și după ce a derapat a lovit balustrada podului și s-au răsturnat în albia râului. Partea vătămată relatează că a văzut că mașina din spate, deși cu toate farurile aprinse, era a inculpatului și că cel de la volan era inculpatul. Este însă de notorietate că, pe timp de noapte, este foarte greu, dacă nu imposibil de a identifica marca unei mașini a cărei fază de drum (faza lungă) este aprinsă în fața celui ce privește.

Aceeași parte vătămată în prima declarație de la parchet arată că inculpatul i-a urmărit tot drumul de la farmacie până la pod și că a văzut în BMW o persoană în dreapta șoferului și o alta în spate. Martorul nu a mai reiterat aceste din urmă afirmații și în fața instanței.

De menționat că această parte vătămată, cu ocazia confruntării cu inculpatul a arătat că persoana care i se prezintă nu seamănă cu persoana pe care a văzut-o la blocul Ralucăi Macadan.

Celălalt ocupant al autovehiculului Dacia, partea vătămată Macadan Raluca, în primele două declarații de la urmărirea penală (fl. 28 și 31 dosar u.p.) arată că nu își mai amintește nimic legat de momentul accidentului (declarațiile din 29.10.2003 și 4.11.2003), însă la confruntarea cu inculpatul de la urmărirea penală (fl. 33 dosar u.p.) arată au fost izbiți de un BMW, știe că era condus de inculpat, pentru că anterior o vizitase la bloc, dar nu reține împrejurările producerii izbiturii. Cu aceeași ocazie partea vătămată arată că, atunci când a venit la blocul unde locuiește, inculpatul era însoțit de doi băieți, aspect neconfirmat de celelalte probe administrate în cauză. În următoarea declarație de la urmărirea penală din 12.02.2004, precum și în procesul verbal de conducere în teren (fl. 106 dosar u.p.) revine și arată din nou că un își mai amintește momentul accidentului și nu poate afirma cu certitudine că autoturismul victimei a fost lovit de inculpat, iar la o nouă confruntare cu inculpatul (fl. 75-76 dosar u.p.) arată că ea a fost cea care l-a atenționat pe victima Lăcătușu că vor fi loviți, dar nu își mai amintește că a repetat

avertizarea și când se aflau pe pod, partea vătămată Costache i-a spus acest lucru. În fața instanței, partea vătămată arată că nu-și amintește de ce victima a frânat brusc în fața Complexului Zemeș și că nu își amintește nimic despre accident, că a fost vizitată la spital de partea vătămată Costache, care i-a povestit cele declarate de ea la urmărirea penală și a sfătuit-o să declare în acest mod, spunându-i că ulterior își va aminti și ea. A arătat că a precizat procurorului că cele relatate nu au fost percepute personal de ea, dar acesta nu a menționat acest lucru în declarație.

Principalul și singurul martor ocular al acușării – martorul Zota Costel în vârstă de 15 ani la data faptei, în declarația de la urmărirea penală luată la data de 18.02.2004, arată că se afla în fața barului situat la 20 metri de pod, când a văzut cum trece în viteză autoturismul „Dacia” al victimei, nu a trecut nici jumătate de minut și a trecut în viteză o altă mașină. S-a auzit o bufnitură, s-a uitat și a văzut „Dacia”, care s-a izbit de balustradă și s-a răsturnat de pe pod. A văzut că mașina care lovise din spate „Dacia” era oprită și la lumina stopurilor a văzut că avea număr de înmatriculare de București și a recunoscut emblema BMW. Declarația martorului a fost filmată pe casetă video atașată la dosar. Din vizionarea casetei, instanța reține următoarele:

Mai întâi, sub aspect procedural, caseta a fost filmată la 19.02.2004, a doua zi după ce a fost luată prima declarație în formă scrisă. Deși la luarea declarației în data de 18.02.2004 se consemnează că a asistat și un martor asistent Floria Andreea, la filmarea casetei nu se prezintă același lucru. Potrivit art.81 Cod procedură penală până la vârsta de 14 ani ascultarea martorului minor se face în prezența unuia dintre părinți ori a tutorelui, prevedere legală încălcată de procuror la prima audiere a martorului. Abia la declarația luată martorului la 13.01.2005 a fost asistat de mama sa. Cu privire la conținutul declarației de pe casetă instanța reține că martorul a declarat cu o diferență de nuanță față de declarația scrisă. Martorul nu declară că a văzut autoturismul BMW cum ar fi lovit „Dacia”, ci că a auzit două bufnituri. După prima bufnitură a auzit o mașină că s-a oprit, apoi altă bubuitură, când „Dacia” a căzut de pe pod. Martorul arată că a presupus că a autoturismul BMW a lovit „Dacia” întrucât s-au auzit două bufnituri, dar el nu a văzut decât „Dacia” căzând de pe pod.

Se observă că în declarația olografă dată de martor la 18.02.2004 acesta nu afirmă că ar fi văzut cum „Dacia” ar fi fost lovită.

La urmărirea penală s-a efectuat și un proces verbal în care martorul Zota arată locul unde se afla când a văzut cele declarate (fl.124 dosar u.p.), astfel au fost efectuate măsurători din care rezultă că din fața barului unde se afla martorul și până la pod sunt aproximativ 338 de pași (și nu 20 metri așa cum a declarat acesta.) Din ultima fotografie efectuată cu ocazia acestui proces verbal (foto 4 fl. 124) se observă distanța apreciabilă la care se afla podul, față de bar, unde se afla martorul, după o curbă aproape în unghi drept. Din examinarea acestei fotografii instanța constată că era cu neputință ca martorul pe timp de noapte (în luna octombrie la ora 19.30-20.00 fiind întuneric) să fi văzut la lumina stopurilor, atunci când a frânat pentru a aborda curba deosebit de periculoasă dinaintea podului, că autoturismul

care circula în urma „Daciei” era marca BMW și, cu atât mai puțin numărul de înmatriculare.

De menționat că martorul cu ocazia acestui proces verbal a declarat întocmai ca și la declarația filmată, doar că a auzit cele două bufnituri nu că ar fi văzut autoturismul BMW că ar fi lovit mașina condusă de victima Lăcătușu Octavian.

Declarația martorului Zota Costel prezintă semne de întrebare și sub aspectul că martorul a relatat în amănunt aspecte referitoare la relațiile părții vătămate Macadan Raluca cu victima, de plecarea acesteia la București unde a locuit cu inculpatul, de acuzațiile că ar fi sustras bunuri din locuința inculpatului, de relațiile lui Jechilă Nicolae cu Zârnea Andreea, fiind curios cum de un adolescent în vârstă de 15 ani are cunoștință de așa ceva, în condițiile în care nu a pronunțat numele inculpatului, în fața instanței declarând că nu îl mai văzuse pe acesta până în acel moment. Curios apare și împrejurarea că martorul cunoștea mașina inculpatului în condițiile în care inculpatul locuiește în București și martorul nu i-a pronunțat măcar numele drept dovadă că l-ar fi cunoscut.

La cea de-a doua declarație luată martorului Zota, la 13.01.2005, deși apărătorul inculpatului solicitase să fie încunoștințat de audiere pentru a asista, procurorul a nesocotit această cerere legală.

În fața instanței martorul Zota Costel nu a menținut declarațiile de la urmărirea penală, arătând că a fost insultat de procuror și amenințat, că la prima declarație nu a fost prezentă mama sa, iar a doua declarație a fost luată, de asemenea în lipsa mamei, care a fost adusă ulterior să semneze. În fața instanței martorul declară că nu a văzut „Dacia” decât când era căzută în râu, că a auzit o bufnitură, că nu a mai văzut altceva, iar distanța de la bar până la pod este de 300 de metri. A mai arătat că și cu ocazia luării declarației și a procesului verbal de conducere în teren amintit mai sus a relatat doar cele relatate în instanță, dar procurorul i-a dictat conținutul declarației.

Din coroborarea declarațiilor martorului Zota Costel instanța de fond a reținut că declarația dată în fața instanței reprezintă adevărul, având în vedere cele relatate cu ocazia conducerii în teren, care se coroborează cu declarația filmată pe caseta video, din care se constată că martorul nu a afirmat că ar fi văzut cum autoturismul BMW ar fi lovit „Dacia” condusă de victima Lăcătușu Octavian.

Pentru lămurirea aspectelor legate de faptul dacă între cele două autoturisme a avut loc un contact fizic, în cauză au fost efectuate mai multe expertize tehnice criminalistice.

De menționat că autoturismul inculpatului a fost cercetat prima dată în luna noiembrie 2003 (proces-verbal fl 43 dosar u.p. fără ziua încheierii), iar expertizarea acestui a avut loc prima dată la 18.02.2004. Cu aceste două ocazii nu au fost identificate urme de tamponare, ci doar avariile pe care le-a amintit inculpatul ca existând anterior datei de 12.10.2003 - lampa spate stânga spartă, oglinda stângă spartă și bandoul de cauciuc zgâriat în partea dreaptă spate. Cu aceste ocazii s-a constatat că autoturismul nu prezintă avarii în partea frontală.

În faza de urmărire penală, au fost efectuate două expertize. Prima dintre aceasta, efectuată la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași a concluzionat că la autoturismul BMW 320 cu nr de înmatriculare B-77-TWN s-a constatat o singură urmă dinamică de frecare, pe bandoul de cauciuc al barei din spate, în colțul stâng, iar pe caroseria „Daciei 1310”, cu nr. de înmatriculare BG-02-GZA, s-au identificat urme specifice de tamponare în partea dreaptă spate – spargerea spoilerului spate în partea dreaptă sus, cu lipsă de material și deformarea prin comprimare a ultimei lame de fixare. Se reține că urmele identificate pe autoturismul BMW 320 la datele la care a fost examinat nu au fost create în urma unui contact fizic între acesta și autoturismul „Dacia”, iar analiza spectrometrică în infraroșu a unei bucăți din spoilerul spate al Daciei din zona în care prezenta urme de tamponare, nu a relevat prezența de material din care este confecționat bandoul de cauciuc al barei din față al autoturismului BMW. (fl. 142 dosar u.p.)

Afirmația din rechizitoriu cum că această expertiză atestă impactul dintre cele două autoturisme pentru că pe autoturismul BMW s-au găsit urme de frecare este falsă, având în vedere că respectivele urme au fost găsite pe bara din spate și nu pe cea din față stânga a BMW-ului cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi lovit Dacia condusă de victimă.

Cea de-a doua expertiză efectuată în faza de urmărire penală – și singura care îl incriminează pe inculpat – a fost efectuată de un specialist – inginer Constantin Neagu și nu de un expert autorizat. Potrivit art.119 Cod procedură penală, dacă există experți medico-legali sau experți oficiali în specialitatea respectivă, nu poate fi numit expert o altă persoană, decât dacă împrejurări deosebite ar cere aceasta. Potrivit art.13 din Ordonanța de Guvern 2/2000: „În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert tehnic judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) - f)”.

Persoana desemnată să efectueze expertiza nu figurează pe lista experților autorizați de Ministerul Justiției, publicată în Monitorul Oficial al României la data de 14 mai 2003 – fl. 106 dosar instanță, ci este specialist tehnic în specialitatea auto și nu expert criminalist, iar procurorul nu a invocat motive deosebite pentru care a fost nevoit să apeleze la acest specialist și nu la un experții autorizați. În aceste condiții instanța nu poate ține cont de concluziile acestei expertize.

Existând contradicții flagrante între cele două expertize (contradicții care nu au fost lămurite de procuror prin dispunerea unei alte expertize așa cum obligă art.125 Cod procedură penală în etapa cercetării judecătorești au fost dispuse alte expertize criminalistice, având ca obiective stabilirea dinamicii producerii accidentului, dacă a existat contact fizic între cele două autoturisme.

Expertiza Nucu Daniela (fl. 274-182 dosar instanță) conține aceleași concluzii ca și expertiza efectuată la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași – că între cele două autoturisme nu a existat contact fizic și că producerea accidentului a avut ca și cauze viteza excesivă cu care circula

autoturismul „Dacia”, configurația drumului – curbă deosebit de periculoasă – și condițiile meteo carosabil umed.

A fost dispusă o nouă expertiză la Institutul Național de Expertize Criminalistice București, care a confirmat concluziile raportului de expertiza Iași.

Din constatările efectuate se reține că autoturismul „Dacia” prezenta o deformare a părții superioare a panoului spate situat deasupra lămpii dreapta spate, în zona lămpii de mers înapoi, dar tripla nu a prezentat avarii ca urmare a unui impact. Cu ocazia cercetării spoilerului spate s-a constatat că acesta era spart în partea superioară, cu lipsă de material în zona colțului dreapta spate.

După demontare, partea metalică a barei de protecție a revenit la forma inițială, nemaifiind deformată sau tensionată, poziția deplasată fiind datorată poziției suportului de prindere a barei de protecție.

Expertiza a concluzionat că nu se poate reține că a existat un contact între cele două autoturisme anterior producerii evenimentului rutier, nu se poate stabili dacă tamponarea autoturismului „Dacia” a putut determina lovirea balustradei și răsturnarea în albiă râului, necunoscându-se momentul și locul unde a fost pierdut controlul direcției de deplasare de către numitul Lăcătușu Octavian și amplitudinea manevrelor efectuate de conducătorul autoturismului „Dacia”.

Întrucât, cu ocazia acestei expertize s-a constatat prezența pe caroseria autoturismului Dacia a două pete roșii cu aspect de vopsea, a fost dispus un supliment de expertiza la Institutul Național de Expertize Criminalistice București pentru a lămuri modalitatea de producere a acestora, dacă pot proveni de la mașina inculpatului, raportat la stratul de vopsea existent pe mașina acestuia la momentul producerii accidentului.

S-a răspuns, în suplimentul de expertiză, că nu se poate stabili modalitatea producerii celor două pete raportat la poziționarea lor pe caroseria autoturismului BMW, nu se poate stabili prin analiză spectrometrică compoziția chimică a acestora, fiind insuficiente, nu poate fi identificat stratul de vopsea aflat pe BMW, în condițiile în care acesta a fost revopsit, după cum a afirmat inculpatul la termenul la care s-a dispus suplimentul de expertiză.

Dar, cel mai important aspect, s-a reținut că suprafața de caroserie pe care au fost constatate petele nu a prezentat urme de deformare.

Coroborând materialul probator existent la dosar instanța de fond reține că nu se poate reține vinovăția inculpatului Țigaret Nicolae pentru infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, constând în aceea că a tamponat autoturismul în care se aflau victima Lăcătușu Octavian și părțile vătămate Costache Eduard și Macadan Raluca. Declarația constantă a părții vătămate Costache Eduard și declarația din faza urmăririi penale a martorului Zota Costel sunt contrazise de declarațiile martorului Zota din faza cercetării judecătorești, declarațiile martorilor Jechilă Adrian, Oprea Oana, a părții vătămate Macadan Raluca din faza de judecată și prima declarație de la urmărirea penală, declarațiile constante ale inculpatului, cât mai ales de expertizele criminalistice efectuate în cauză – probe științifice - ale căror concluzii concordante și fără dubiu atestă că între autoturismul condus de inculpat

și autoturismul „Dacia” condus de victima Lăcătușu Octavian nu a existat un impact, fie el sub formă de tamponare, frecare, ștergere.

Prezența autoturismului inculpatului pe podul despre care s-a făcut vorbire la momentul producerii accidentului de către autoturismul „Dacia” nu este probată dincolo de orice dubiu. Întreg probatoriul converge spre concluzia că victima Lăcătușu Octavian, pe fondul vitezei excesive de aproximativ 100 km/h, a pierdut controlul volanului pe un carosabil umed, la ieșirea din curba periculoasă aflată la capătul podului peste râul Modârzău și aflat într-o stare de surescitare nervoasă cauzată de conflictul verbal anterior cu inculpatul și cu prietena sa, partea vătămată Macadan Raluca în mașină, acesta din urmă atestat de partea vătămată Costache Eduard. Prima bufnitură despre care vorbește martorul Zota nu putea proveni, în aceste condiții decât de la impactul pe care l-a produs lovirea „Daciei” de parapetul de beton al podului, iar a doua bufnitură din căderea autoturismului în albia râului.

Din procesul verbal de cercetare la fața locului reiese că balustrada podului fusese anterior incidentului distrusă pe o suprafață de aproximativ 7 metri, impactul autoturismului „Dacia” condus de victimă lărgind suprafața cu încă aproximativ 1 metru. Așa fiind, dacă ar fi existat cu impact cât de mic între cele două autoturisme urmat sau nu de împingere, martorul Zota ar fi auzit trei zgomote-primul de la impactul dintre mașini, al doilea de la lovirea de balustradă, iar al treilea de la impactul cu solul în albia râului Modârzău.

Victima a condus, de altfel, cu viteză ridicată și anterior accidentului, după cum arată partea vătămată Costache (fl. 17 dosar u.p.) în zona complexului Zemeș - 90 km/h, iar înainte de intrarea în curba deosebit de periculoasă dinaintea podului, după cum arată tot aceeași parte vătămată, victima a accelerat la 90 - 100 km/h, așa cum concluzionează și expertizele efectuate în cauză. Chiar admitând ipoteza în care inculpatul ar fi urmărit cu mașina autoturismul „Dacia”, în cauză nu se poate stabili cu certitudine existența unui impact dintre cele două autovehicule și care să fi avut drept consecință căderea autoturismului în albia râului.

În condițiile în care cele trei expertize efectuate în cauză (Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași, a expertului Nucu Daniela și a Institutului Național de Expertize Criminalistice București) nu au putut stabili că între cele două autoturisme a existat un impact, cercetarea mașinii inculpatului a fost efectuată prima dată la aproape o lună de la accident și a probelor testimoniale parțial contradictorii instanța constată că nu poate reține cu certitudine vinovăția inculpatului, nefiind răsturnată prezumția de nevinovăție.

Având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea vinovăției inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției inculpatului, se motivează de instanța de fond, se impune a se da eficiență regulii potrivit căreia „orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo).

Regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional, care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art. 3 Cod procedură penală, se regăsește în materia

probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula in dubio pro reo este o problemă de fapt. În faptuarea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecării).

Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecării) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este „echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

Instanța de fond a reținut situația de fapt în baza următoarelor mijloace de probă: proces verbal de cercetare la fața locului, certificat medico-legal nr. 619/E/2003 și raport de constatare medico-legal nr. 672/2003 și nr. 116/C/2003, declarațiile martorilor: Lăcătușu Irina, Spatariu Mihai, Zota Costel, Hobincu Dan, Zârnea Andreea, Nedelcu Mihai și Jechilă Adrian Nicolae, proces verbal de confruntare, rapoartele de expertiză tehnică criminalistică fl. 152 -179 și fl. 125-142 dosar u.p. și 274-282, 89 și 143 dosar instanță, declarațiile inculpatului.

Prin avocat ales inculpatul a cerut schimbarea încadrării juridice a faptei privind pe părțile vătămate Macadan Raluca și Costache Eduard din tentativă la omor deosebit de grav prevăzută de art.174-175 lit i Cod penal, art. 176 lit. b Cod penal, în sensul înlăturării agravantei referitoare la omorul deosebit de grav având în vedere Decizia nr.V din 20 februarie 2006, pronunțată de Î.C.C.J., prin care, soluționând recursul în interesul legii, a hotărât că actele de violență cu intenția de a ucide, săvârșite în aceeași împrejurare asupra a două persoane, dintre care una a decedat, constituie atât infracțiunea de omor – simplu, calificat sau deosebit de grav – comisă asupra unei singure persoane, cât și tentativa de omor, după caz, simplu, calificat sau deosebit de grav, aflate în concurs.

Prima instanță a arătat că agravanta prevăzută în art.176 alin. 1 lit. b din Codul penal nu este aplicabilă în cazul faptelor menționate, pentru următoarele considerente:

Decizia Î.C.C.J. enunțată are în vedere cazul în care actele de violență s-au săvârșit asupra a două persoane din care una a decedat și alta nu. În speță acțiunea s-a exercitat asupra a trei persoane din care una a decedat, iar celelalte două nu. Dispozițiile art.176 lit b Cod penal se rețin în ipoteza în care se produce efectiv moartea a cel puțin două persoane – omor deosebit de grav în formă continuată, respectiv când nu se produce decesul a cel puțin două din victimele vizate. Această

interpretare se deduce din motivarea recursului în interesul legii enunțat. Cum în cauză acțiunea referitoare la părțile vătămate Macadan Raluca și Costache Eduard nu le-a produs moartea se poate reține agravanta omorului deosebit de grav, prevăzut de art. 176 lit b Cod penal, în forma tentativei. Așa fiind, s-a reținut că încadrarea juridică din rechizitoriu este corectă.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel, în cadrul termenului legal, Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău și inculpatul.

Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău a criticat hotărârea apelată, susținând că aceasta este netemeinică pentru următoarele motive:

Mijloacele de probă administrate în timpul urmăririi penale și cercetării judecătorești dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului pentru infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, astfel: declarația victimei Macadan Raluca (fl. 31-32, 51-54 dosar u.p.), declarațiile părții vătămate Costache Eduard, procesul verbal de reconstituire, prin care victima Macandan Raluca a indicat traseul pe care s-a deplasat autoturismul condus de victima Lăcătușu Octavian și locul unde inculpatul Țigaret Nicolae a încercat intenționat să lovească autoturismul condus de victimă, declarațiile inculpatului Țigaret Nicolae, care arată că s-a deplasat la casa bunicii numitului Jechilă Adrian, care se află la o distanță de 200 m de locul, unde a încercat să lovească autoturismul condus de victimă, declarația martorului Zota Costel, care precizează că a văzut în apropierea podului „Pietrosu” autoturismul marca BMW, ce urmărea cu viteză mare autoturismul „Dacia 1310” condus de victimă și fiind în apropiere a relatat aspecte privind producerea evenimentului, declarația acestuia fiind înregistrată pe casetă video (aspecte confirmate și de declarațiile martorilor Macadan Raluca, Spătaru Mihai, Lăcătușu Irina.

Declarațiile martorilor și ale părților vătămate se coroborează cu raportul de expertiză criminalistică nr.104/3.07.2004 efectuat de Institutul Național de Expertize Criminalistice - Laboratorul Interjudețean Iași, care a stabilit că pe caroseria autoturismului Daciei 1310 aparținând victimei s-au identificat urme specifice de tamponare în partea dreaptă spate (acestea constau în spargerea spalierului spate partea de sus cu lipsă de materie și deformarea prin comprimare a ultimei clame de fixare a acesteia pe suportul metalic, iar cu ocazia examinării autoturismului BMW s-a constatat urmă dinamică de frecare, care ar fi putut fi creată în urma unui contact fizic cu un alt autoturism.

De asemenea, prin raportul de expertiză tehnic auto efectuat de către expertul tehnic auto conferențiar ing. dr. Constantin Neagu s-a stabilit existența unor avarii ale autoturismului „Dacia 1310”, care sunt urmare a impactului cu un alt autovehicul. S-au stabilit vitezele de deplasare a celor două autoturisme; „Dacia” având o viteză de 90-100 km/h, iar BMW 115 km/h, dinamica producerii evenimentului, respectiv faptul că autoturismul victimei a fost tamponat de un alt autovehicul în partea dreaptă spate și lateral dreapta spate și împins spre stânga, căzând în gol de la circa 6 m, în cădere s-a răsucit, căzând pe cupolă, iar la contactul dur cu suprafața albiei, s-a produs rănirea gravă a celor 3 persoane, urmate de decesul lui Lăcătușu Octavian.

De precizat că raportul de expertiză nr.237 al Institutului Național de Expertiză Criminalistică din 31.10.2007 și suplimentul de expertiză nr.88 din 30.04.2008, sunt în contradicție cu declarațiile martorilor prezenți la locul faptei, iar experții au tratat „obiectul expertizei” ca fiind un accident de circulație, ori în realitate autoturismul BMW a fost folosit de către inculpat în activitatea infracțională, acesta urmărind cu intenție directă tamponarea autoturismului „Dacia 1310” aparținând victimei, ceea ce a condus și la o presiune psihică a victimei care în condiții atmosferice de carosabil umed, nu a mai putut stăpâni autoturismul.

Faptul că în timpul cercetării judecătorești, partea vătămată Macadan Raluca și martorul Zota Costel și-au nuanțat declarațiile, nu este de natură să conducă la altă concluzie decât cea reținută de către organele de urmărire penală în urma coroborării probelor administrate (procesul verbal de cercetare la fața locului, procesul verbal de examinare a autoturismului, raportul de expertiză criminalistică, raportul de expertiză tehnică, rapoartele de constatare medico legală coroborate cu declarațiile martorilor: Costache Eduard, Spătaru Mihai, Zota Costel, Nedelcu Mihai Cristian, Hobincu Dan Ioan, Zîrnea Andreea, Zechilă Adrian Nicolae, Lăcătușu Gheorghita, Lăcătușu Irina, Ștefanică Gheorghe, Spătariu Mihai, Stirian Constantin, Zota Rodica și Belciu Eugen), instanța având obligația de a reține acele probe care prin colaborare corespund cel mai bine adevărului.

De precizat că inculpatul deși nu a recunoscut săvârșirea faptei, în timpul cercetării judecătorești a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor din art.174 alin.1 - 175 lit.i Cod penal, art.20 Cod penal, raportat la art.174-175 lit.i Cod penal, cu referire la art. 176 lit.b Cod penal, art.81 din O.U.G. nr.195/2002, cu aplic, art. 33 lit.a și b Cod penal, în art.174 alin.1, 175 lit.i Cod penal, art.20 Cod penal, raportat la art.174-175 lit.i Cod penal și art. 81 din O.U.G. nr.195/2002.

Pentru motivele arătate, s-a solicitat, în temeiul art.379 pct.2 lit.a Cod procedură penală, admiterea apelului, desființarea sentinței penale și pronunțarea unei hotărâri legale și temeinice.

Analizând hotărârea apelată în raport de motivele de apel invocate și examinând-o sub toate aspectele de fapt și de drept, Curtea constată că apelul este nefondat și urmează a fi respins pentru considerentele care vor fi prezentate.

Instanța de fond a făcut o judicioasă analiză a probelor administrate și a dat o interpretare corectă acestora.

În cauză s-a reținut o situație de fapt corespunzătoare probelor administrate și în mod corect s-a apreciat că nu a fost răsturnată prezumția de nevinovăție de care beneficiază apelantul-inculpat și s-a dispus achitarea acestuia, deoarece infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată nu au fost săvârșite de acesta.

Codul de procedură penală român, astfel cum a fost modificat prin Legea nr. 281/2003, reglementează prezumția de nevinovăție ca principiu de bază al procesului penal.

În art. 5/2 Cod procedură penală, se statuează că „*orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale printr-o hotărâre penală definitivă.*”

Prin adoptarea prezumției de nevinovăție ca principiu de bază, distinct de celelalte drepturi care garantează și ele libertatea persoanei, dreptul la apărare,

respectarea demnității umane, s-au produs o serie de restructurări ale procesului penal și a concepției organelor judiciare, care trebuie să răspundă următoarelor cerințe:

- ✓ vinovăția se stabilește în cadrul unui proces, cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției;
- ✓ sarcina probei revine organelor judiciare, motiv pentru care interpretarea probelor se face în fiecare etapă a procesului penal, concluziile unui organ judiciar nefiind obligatorii și definitive pentru următoarea fază a procesului;
- ✓ hotărârea de condamnare trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, care nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
- ✓ la adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la adoptarea unei hotărâri de condamnare definitive prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”;

Toate aceste condiții sunt argumente pentru transformarea concepției asupra prezumției de nevinovăție, dintr-o simplă regulă, garanție a unor drepturi fundamentale, într-un drept distinct al fiecărei persoane, de a fi tratată ca nevinovată până la stabilirea vinovăției printr-o hotărâre penală definitivă.

Potrivit art.66 alin.1 Cod procedură penală, „*inculpatul beneficiază de prezumția de nevinovăție și nu este obligat să-și dovedească nevinovăția*”.

În conformitate cu prevederile art. 69 Cod procedură penală „*declarațiile inculpatului făcute în cursul procesului penal pot servi la aflarea adevărului, numai în măsura în care sunt coroborate cu fapte și împrejurări ce rezultă din ansamblul probelor existente în cauză.*”

Din probele administrate nu rezultă săvârșirea de apelantul-inculpat a infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

Aprecierea probelor este un proces de cunoaștere a realității obiective, un rol deosebit în evaluarea și estimarea realității (realitate exprimată prin probe) revenind convingerii organelor judiciare și conștiinței lor juridice.

În dreptul procesual penal românesc funcționează principiul liberii aprecieri a probelor, concluzia la care ajung organele judiciare sprijinindu-se pe probe care nu au o valoare dinainte stabilită (art.63 alin.2).

Probele nu au o valoare prestabilită, valoarea lor probantă nu depinde după cum au fost administrate în fața instanței sau în faza de urmărire penală. Toate probele au o valoare probantă egală, indiferent de faza procesuală în care au fost administrate.

Partea vătămată Macadan Raluca în primele două declarații de la urmărirea penală arată că nu își mai amintește nimic legat de momentul accidentului, aspect susținut și în declarația dată în fața primei instanțe, că a declarat altfel la organele de urmărire penală deoarece a fost vizitată la spital de partea vătămată Costache, care i-a povestit cele spuse de ea la urmărirea penală și a sfătuit-o să declare în acest mod, spunându-i că ulterior își va aminti și ea. A mai arătat la prima instanță că a precizat

procurorului că cele relatate nu au fost percepute personal de ea, dar acest lucru nu a fost menționat în declarație.

Referitor la principalul și singurul martor ocular al acuzării, martorul Zota Costel, în vârstă de doar 15 ani la data faptei, în declarația de la urmărirea penală luată la data de 18.02.2004, arată că se afla în fața barului situat la 20 metri de pod, când a văzut cum trece în viteză autoturismul „Dacia” al victimei, nu a trecut nici jumătate de minut și a trecut în viteză o altă mașină. S-a auzit o bufnitură, s-a uitat și a văzut „Dacia”, care s-a izbit de balustradă și s-a răsturnat de pe pod. A văzut că mașina care lovise din spate „Dacia” era oprită și la lumina stopurilor a văzut că avea număr de înmatriculare de București și a recunoscut emblema BMW.

În motivele de apel se susține că declarația martorului a fost filmată pe casetă video atașată la dosar.

Sub aspect procedural caseta a fost filmată la 19.02.2004, a doua zi după ce a fost luată prima declarație în formă scrisă. Deși la luarea declarației în data de 18.02.2004 se consemnează că a asistat și un martor asistent Floria Andreea, la filmarea casetei nu se prezintă același lucru.

Cu privire la conținutul declarației de pe casetă Curtea reține că martorul a declarat cu o diferență de nuanță față de declarația scrisă. Martorul nu a declarat că a văzut autoturismul BMW cum ar fi lovit „Dacia”, ci că a auzit două bufnituri. După prima bufnitură a auzit o mașină că s-a oprit, apoi altă bubuitură, când „Dacia” a căzut de pe pod. Martorul arată că a presupus că a autoturismul BMW a lovit „Dacia”, întrucât s-au auzit două bufnituri, dar el nu a văzut decât „Dacia” căzând de pe pod.

Se observă că în declarația olografă dată de martor la 18.02.2004 acesta nu afirmă că ar fi văzut cum „Dacia” ar fi fost lovită.

La urmărirea penală s-a efectuat și un proces verbal în care martorul Zota arată locul unde se afla când a văzut cele declarate (fl.124 dosar u.p.), astfel au fost efectuate măsurători din care rezultă că din fața barului unde se afla martorul și până la pod sunt aproximativ 338 de pași (și nu 20 metri așa cum a declarat acesta).

Din examinarea ultimei fotografii efectuate cu ocazia acestui proces verbal (foto 4 fl. 124) se observă distanța apreciabilă la care se afla podul, față de bar, unde se afla martorul, ***după o curbă aproape în unghi drept.***

Din examinarea acestei fotografii Curtea constată că era posibil ca martorul pe timp de noapte (în luna octombrie la ora 19.30-20.00 fiind întuneric) să fi văzut la lumina stopurilor, atunci când a frânat pentru a aborda curba deosebit de periculoasă dinaintea podului, că autoturismul care circula în urma „Daciei” era marca BMW și, cu atât mai puțin numărul de înmatriculare și că acesta din urmă să fi lovit autoturismul condus de victimă.

De menționat că martorul cu ocazia acestui proces verbal a declarat întocmai ca și la declarația filmată, doar că a auzit cele două bufnituri, și în nici un caz nu a declarat că ar fi văzut autoturismul BMW că ar fi lovit mașina condusă de victima Lăcătușu Octavian.

Declarația martorului Zota Costel prezintă semne de întrebare și sub aspectul amănuntele declarate referitoare la relațiile părții vătămate Macadan Raluca

cu victima, de plecarea acesteia la București unde a locuit cu inculpatul, de acuzațiile că ar fi sustras bunuri din locuința inculpatului, de relațiile lui Jechilă Nicolae cu Zârnea Andreea, dată fiind și vârsta acestuia precum și în condițiile în care nu a pronunțat numele inculpatului, în fața instanței declarând că nu îl mai văzuse pe acesta până în acel moment.

Curioasă apare și împrejurarea că martorul cunoștea mașina inculpatului în condițiile în care inculpatul locuiește în București și martorul nu i-a pronunțat măcar numele drept dovadă că l-ar fi cunoscut.

Toate aceste dovedesc, așa cum se va mai arăta, că cele declarate de martor la urmărirea penală i-au fost sugerate.

La cea de-a doua declarație luată martorului Zota, la 13.01.2005, deși apărătorul inculpatului solicitase să fie încunoștințat de audiere pentru a asista, procurorul a nesocotit această cerere legală.

În fața instanței martorul Zota Costel nu a menținut declarațiile de la urmărirea penală, arătând că a fost insultat de procuror și amenințat, că la prima declarație nu a fost prezentă mama sa, iar a doua declarație a fost luată, de asemenea în lipsa mamei, care a fost adusă ulterior să semneze.

În fața instanței martorul declară că nu a văzut „Dacia” decât când era căzută în râu, că a auzit o bufnitură, că nu a mai văzut altceva, iar distanța de la bar până la pod este de 300 de metri.

A mai arătat și că, cu ocazia luării declarației și a procesului verbal de conducere în teren amintit mai sus, a relatat doar cele relatate în instanță, dar procurorul i-a dictat conținutul declarației.

Din coroborarea declarațiilor martorului Zota Costel rezultă că în mod corect instanța de fond a reținut că declarația dată în fața instanței reprezintă adevărul, având în vedere cele relatate cu ocazia conducerii în teren, care se coroborează cu declarația filmată pe caseta video, din care se constată că martorul nu a afirmat că ar fi văzut cum autoturismul BMW ar fi lovit „Dacia” condusă de victima Lăcătușu Octavian.

În cauză s-au efectuat mai multe expertize tehnice criminalistice pentru a se stabili dacă între cele două autoturisme a avut loc un contact fizic.

Autoturismul inculpatului a fost cercetat prima dată în luna noiembrie 2003 (proces-verbal fl 43 dosar u.p. fără ziua încheierii), iar expertizarea acestui a avut loc prima dată la 18.02.2004.

Cu prilejul celor două examinări nu au fost identificate urme de tamponare, ci doar avariile despre care inculpatul a arătat în mod constat că existau anterior datei de 12.10.2003, respectiv: lampa spate stânga spartă, oglinda stângă spartă și bandoul de cauciuc zgâriat în partea dreaptă spate.

Cu aceste ocazii s-a constatat că autoturismul nu prezintă avarii în partea frontală, așa cum ar fi fost firesc dacă autoturismul inculpatului ar fi lovit mașina condusă de victimă și acest lucru ar fi determinat căderea în albia râului.

În faza de urmărire penală, au fost efectuate două expertize.

Expertiza efectuată la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași a concluzionat că la autoturismul BMW 320 cu nr de înmatriculare B-77-TWN s-a constatat o singură urmă dinamică de frecare, pe bandoul de cauciuc al barei din spate, în colțul stâng, iar pe caroseria „Daciei 1310”, cu nr. de înmatriculare BG-02-GZA, s-au identificat urme specifice de tamponare în partea dreaptă spate - spargerea spoilerului spate în partea dreaptă sus, cu lipsă de material și deformarea prin comprimare a ultimei clame de fixare. Se reține că urmele identificate pe autoturismul BMW 320 la datele la care a fost examinat nu au fost create în urma unui contact fizic între acesta și autoturismul „Dacia”.

La analiza spectrometrică în infraroșu a unei bucăți din spoilerul spate al Daciei din zona în care prezenta urme de tamponare, nu a relevat prezența de material din care este confecționat bandoul de cauciuc al barei din față al autoturismului BMW. (fl. 142 dosar u.p.)

Susținerea din rechizitoriu în sensul că expertiza atestă impactul dintre cele două autoturisme pentru că pe autoturismul BMW s-au găsit urme de frecare este falsă, având în vedere că respectivele urme au fost găsite pe bara din spate și nu pe cea din față stânga a BMW-ului cum s-ar fi întâmplat dacă ar fi lovit „Dacia” condusă de victimă.

În ceea ce privește cea de-a doua expertiză efectuată în faza de urmărire penală Curtea constată că în mod corect a fost înlăturată deoarece a fost efectuată de un specialist - inginer Constantin Neagu și nu de un expert autorizat.

În conformitate cu prevederile art.119 Cod procedură penală, dacă există experți medico-legali sau experți oficiali în specialitatea respectivă, nu poate fi numit expert o altă persoană, decât dacă împrejurări deosebite ar cere aceasta.

Potrivit art.13 din Ordonanța de Guvern 2/2000: „În lipsa experților tehnici judiciari din specialitatea cerută, expertizele tehnice judiciare pot fi efectuate și de alți specialiști care nu au calitatea de expert tehnic judiciar, dacă îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 10 alin. (1) lit. a) - f)”.

Din examinarea listei experților autorizați de Ministerul Justiției, rezultă că ing.Constantin Neagu nu figurează pe lista experților criminaliști.

Date fiind contradicțiile dintre expertizele criminalistice efectuate în cursul urmăririi penale, prima instanță a dispus efectuarea și a unei noi expertize.

În raportul de expertiză Nucu Daniela (fl. 274-182 dosar prima instanță se concluzionează ca și în expertiza efectuată la Laboratorul Interjudețean de Expertize Criminalistice Iași, *în sensul că între cele două autoturisme nu a existat contact fizic și că producerea accidentului a avut ca și cauze viteza excesivă cu care circula autoturismul „Dacia”, configurația drumului - curbă deosebit de periculoasă - și condițiile meteo carosabil umed.*

Pentru stabilirea adevăratelor împrejurări în care a avut loc incidentul, instanța de fond dispus o nouă expertiză la Institutul Național de Expertize Criminalistice București, care a confirmat concluziile raportului de expertiza Iași.

Din conținutul acestui raport de expertiză rezultă că autoturismul „Dacia” prezenta o deformare a părții superioare a panoului spate situat deasupra lămpii

dreapta spate, în zona lămpii de mers înapoi, dar tripla nu a prezentat avarii ca urmare a unui impact.

Cu ocazia cercetării spoilerului spate s-a constatat că acesta era spart în partea superioară, cu lipsă de material în zona colțului dreapta spate, avarie care nu putea fi produsă dintr-un contact cu autoturismul inculpatului.

După demontare, partea metalică a barei de protecție a revenit la forma inițială, nemaifiind deformată sau tensionată, poziția deplasată fiind datorată poziției suportului de prindere a barei de protecție.

Expertiza a concluzionat că nu se poate reține că a existat un contact între cele două autoturisme anterior producerii evenimentului rutier, nu se poate stabili dacă tamponarea autoturismului „Dacia” a putut determina lovirea balustradei și răsturnarea în albia râului, necunoscându-se momentul și locul unde a fost pierdut controlul direcției de deplasare de către numitul Lăcătușu Octavian și amplitudinea manevrelor efectuate de conducătorul autoturismului „Dacia”.

Deoarece cu ocazia acestei expertize s-a constatat prezența pe caroseria autoturismului condus de victimă două pete roșii cu aspect de vopsea, instanța de fond a dispus un supliment de expertiză la Institutul Național de Expertize Criminalistice București pentru a lămuri modalitatea de producere a acestora, dacă acestea pot proveni de la mașina inculpatului.

În suplimentul de expertiză se concluzionează că suprafața de caroserie pe care au fost constatate petele nu a prezentat urme de deformare, astfel că este exclusă producerea acestora ca urmare a unui contact dintre cele două autoturisme.

Din probele administrate, respectiv declarațiile părții vătămate Macadan Raluca, declarațiile martorilor Zota Costel din fața primei instanțe și ale martorilor Jechilă Adrian, Oprea Oana, coroborate cu declarațiile constante ale inculpatului prin care a negat săvârșirea infracțiunilor, *dar cu deosebire din expertizele criminalistice efectuate în cauză, care concluzionează fără dubii că între autoturismul condus de inculpat și autoturismul „Dacia” condus de victima Lăcătușu Octavian nu a existat un impact, fie el sub formă de tamponare, frecare, ștergere*, rezultă că inculpatul nu a comis infracțiunile pentru care a fost trimis în judecată, soluția de achitare fiind legală și temeinică.

Având în vedere că, la pronunțarea unei condamnări, instanța trebuie să-și întemeieze convingerea privind vinovăția inculpatului pe bază de probe sigure, certe și întrucât în cauză probele în acuzare nu au un caracter cert, nu sunt decisive sau sunt incomplete, lăsând loc unei nesiguranțe în privința vinovăției apelantului-inculpat, în mod corect instanța de fond a dat eficiență regulii prezentate mai sus, potrivit căreia *„orice îndoială este în favoarea inculpatului” (in dubio pro reo).*

Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției de nevinovăție, un principiu instituțional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în art.3 Cod procedură penală, se regăsește în materia probațiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care dovezile administrate pentru susținerea vinovăției celui acuzat conțin o informație îndoielnică tocmai cu privire la vinovăția

făptuitorului în legătură cu fapta imputată, autoritățile judecătorești penale nu-și pot forma o convingere care să se constituie într-o certitudine și, de aceea, ele trebuie să concluzioneze în sensul nevinovăției acuzatului și să-l achite.

Înainte de a fi o problemă de drept, regula *in dubio pro reo* este o problemă de fapt.

Înfăptuirea justiției penale cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunță, pe probabilitate, ci pe certitudinea dobândită pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă (fapta supusă judecății).

Numai așa se formează convingerea, izvorâtă din dovezile administrate în cauză, că realitatea obiectivă (fapta supusă judecății) este, fără echivoc, cea pe care o înfățișează realitatea reconstituită ideologic cu ajutorul probelor.

Chiar dacă în fapt s-au administrat probe în sprijinul învinuirii, iar alte probe nu se întrevăd ori pur și simplu nu există, și totuși îndoiala persistă în ce privește vinovăția, atunci îndoiala este „echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăție” și deci inculpatul trebuie achitat.

Pentru toate aceste considerente, în temeiul art.379 pct.1 lit.b Cod procedură penală, va fi respins ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău.

Se va constata că inculpatul a fost asistat de apărător ales.

În baza art.192 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău vor fi lăsate în sarcina statului.

Apelantul-inculpat, prezent în fața instanței de apel, a declarat că înțelege să-și retragă apelul formulat.

În consecință, în temeiul art.369 Cod procedură penală, Curtea va lua act că apelantul-inculpat își retrage apelul declarat.

În conformitate cu prevederile art.192 alin.2 Cod procedură penală, va fi obligat apelantul-inculpat la plata cheltuielilor judiciare către stat.

Pentru aceste motive;

În numele legii;

DECIDE :

I. În temeiul art.379 pct.1 lit.b Cod procedură penală, respinge ca nefondat apelul declarat de Parchetul de pe lângă Tribunalul Bacău împotriva sentinței penale nr.359/D din data de 02.07.2008, pronunțată de Tribunalul Bacău în dosarul nr.29/110/2005.

În baza art.192 alin.3 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare avansate de stat în apelul Parchetului de pe lângă Tribunalul Bacău vor fi lăsate în sarcina statului.

II. În temeiul art.369 Cod procedură penală, ia act că apelantul-inculpat
ȚIGARET NICOLAE își retrage apelul declarat împotriva aceleiași sentințe
 penale.

Constată că inculpatul a fost asistat de apărător ales.

În baza art.192 alin.2 Cod procedură penală, obligă apelantul-inculpat să
 plătească statului suma de 200 lei cu titlul de cheltuieli judiciare.

Cu drept de recurs în termen de 10 zile de la comunicare pentru intimatele-
 părți vătămate și intimatele-părți civile.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 16.12.2008.

PREȘEDINTE,
Dumitru Pocovnicu

PT. JUDECĂTOR,
Valerica Niculina Grosu

aflat in c.o.

PRESEDINTE COMPLET
 GREFIER,
Adriana Șerban

Red.sent.Vadana M.
 Red.dec.D.P.
 Tehnoredactat A.Ș.- 2 ex.
 29.12/29.12.2008